

Čo je pravda? – Číslo päť

Tešiteľ

Jeff Pippenger

2023-09-11

Prorocké dejiny, ktoré boli odhalené v rámci siedmich hromov, určujú dejiny, v ktorých sa teraz nachádzame. Tajomstvo bolo skryté až dovtedy, kým neprišli dejiny, ktoré predstavovalo. Je to čas, keď Tešiteľ, Duch „pravdy“, zjavuje pravdu, ktorú Ján nazval Zjavením Ježiša Krista, lebo Ježiš Kristus je Pravda. Nie je to iba tak, že slovo „pravda“ predstavuje Boží charakter. A nie je to iba zjavenie úžasného jazykového poznania, že hebrejské slovo pre „pravdu“ sa v celom Písme používa takým hlbokým spôsobom. Je to však aj úžasný zázrak, ktorý, keď je pochopený, stáva sa kľúčom na otvorenie prorockej knihy Zjavenia, a tým otvára celú Bibliu. Ale je to iba pre tých, ktorí sú ochotní vidieť, počuť a zachovávať to, čo je tam napísané, lebo čas je blízko.

Aby ľudia rozpoznali „pravdu“ takým spôsobom, že budú ňou posvätení, je potrebná prítomnosť Ducha Svätého. Ľudia môžu slovu „pravda“ rozumieť na intelektuálnej úrovni a môžu byť dokonca ohromení jeho významom, no „pravda“ musí byť zjedená. Musí byť znútornená a stať sa súčasťou skúsenosti človeka, lebo slovo sprostredkúva tvorivú moc Boha tým, ktorí sa usilujú byť premenení na obraz Krista. Jedným z východísk môjho osobného skúmania hebrejského slova prekladaného ako „pravda“ boli hebrejskí učitelia, ktorí sa takisto zaoberajú úžasnou povahou slova „pravda“ a jeho používaním v Biblii. Niet však dôvodu domnievať sa, že ich intelektuálne porozumenie slovu „pravda“ ich priviedlo ku Kristovi.

Prorocká skutočnosť, že slovo musí byť zjedené v prítomnosti Ducha Svätého, je ozvenou definície „oleja“ v podobenstve o desiatich pannách podľa sestry Whiteovej, ako aj jej opisu dvoch tried panien, ktoré očakávajú Ženicha.

Symbol má najčastejšie viac než jeden význam a jeho význam má byť určený kontextom, v ktorom sa symbol nachádza. Nemá byť určovaný definíciou slova podľa gramatického odborníka ani historickým časovým rámcom, v ktorom bolo slovo napísané. Týchto dvoch prístupov sa chytili teológovia adventizmu, aby popreli „pravdu“. Symbol je určený kontextom, v ktorom je použitý. V Duchu proroctva slovo „olej“ v podobenstve o desiatich pannách predstavuje prinajmenšom niekoľko rôznych vecí v závislosti od kontextu pasáže, v ktorej sa „olej“ nachádza. Prečo jedna skupina panien má olej a druhá nie?

„Existuje svet, ktorý leží v nešťachetnosti, v klame a v blude, v samom tieni smrti,—spiaci, spiaci. Kto pociťuje bolesť duše, aby ich prebudil? Aký hlas ich môže zasiahnuť? Moja myseľ je prenesená do budúcnosti, keď bude dané znamenie: ‚Hľa, Ženich prichádza; vyjdite Mu v ústrety.‘ No niektorí budú otáľať so zadovážením oleja na doplnenie svojich lúčov a príliš neskoro zistia, že charakter, ktorý je znázornený olejom, nie je prenosný. Tým olejom je Kristova spravodlivosť. Predstavuje charakter a charakter nie je prenosný. Nijaký človek ho nemôže zabezpečiť pre iného. Každý si musí sám zadovážiť charakter očistený od každej škvrny hriechu.“ Bible Echo, May 4, 1896.

Bláznivé panny nevlastnia charakter potrebný na to, aby obstáli v čoskoro prichádzajúcej kríze. Chýba im Kristova spravodlivosť. No olej je aj posolstvom a olej v podobenstve o desiatich pannách v „posledných dňoch“ je záverečné výstražné posolstvo, predstavované Zjavením Ježiša Krista, ktoré má byť počúvané, čítané a zachovávané.

„Pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme, majú postavenie, ktoré bolo kedysi dané satanovi ako prikrývajúcemu cherubovi. Prostredníctvom svätých bytostí obklopujúcich jeho trón Pán udržiava neustále spojenie s obyvateľmi zeme. Zlatý olej predstavuje milosť, ktorou Boh zásobuje lampy veriacich, aby nepoblikávali a nezhasli. Keby sa tento svätý olej nevylieval z neba v posolstvách Božieho Ducha, činitele zla by mali nad ľuďmi úplnú moc.

„Boh je zneuctovaný, keď neprijímame posolstvá, ktoré nám posieľa. Tak odmietame zlatý olej, ktorý by vylial do našich duší, aby bol sprostredkovaný tým, čo sú v temnote. Keď zaznie volanie: ‚Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety,‘ tí, ktorí neprijali svätý olej, ktorí vo svojich srdciach nepestovali Kristovu milosť, zistia, podobne ako bláznivé panny, že nie sú pripravení stretnúť svojho Pána. Sami v sebe nemajú moc získať olej a ich životy stroskotajú. Ale ak prosíme o Svätého Ducha Božieho, ak úpenlivo voláme, ako volal Mojžiš: ‚Ukáž mi svoju slávu,‘ Božia láska bude vyliata v našich srdciach. Skrze zlaté rúry nám bude sprostredkovaný zlatý olej. ‚Nie silou ani mocou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin zástupov.‘ Prijímaním jasných lúčov Slnka spravodlivosti svietia Božie deti ako svetlá vo svete.“ Review and Herald, 20. júla 1897.

„Olej“ je posledným posolstvom, ktorým je opäť Zjavenie Ježiša Krista. V danom úryvku tí, ktorí si želajú mať olej, musia prosiť Boha tak, ako to robil Mojžiš v jaskyni na Horebe. Všimnite si však, že ak máme „prosiť, ako prosil Mojžiš“, aby nám Boh „ukázal“ svoju „slávu“, musíme najprv požiadať o Ducha Svätého, ktorý je Tešiteľom. Ak tak urobíme, potom prostredníctvom anjelov a dvoch zlatých rúr prijmemo Kristovu spravodlivosť. Klameme sami seba, ak si myslíme, že sa môžeme modliť a prosiť o Kristov charakter tak, ako tradície a zvyky laodicejského adventizmu naznačujú, že by sa to malo robiť, zatiaľ čo zároveň odmietame posolstvo Zjavenia Ježiša Krista. Jeho spravodlivosť sa nám sprostredkúva prostredníctvom „posolstiev Božieho Ducha“, ktoré sú odovzdávané dvoma pomazanými, ktorí stoja pred Božím trónom. Keď odmietame jeho posolstvo, odmietame jeho spravodlivosť.

Vtedy som odpovedal a riekol som mu: Čo sú tieto dve olivy po pravej strane svietnika a po jeho ľavej strane? A znovu som odpovedal a riekol som mu: Čo sú tieto dve olivové vetvy, ktoré cez dve zlaté rúry vylievajú zo seba zlatý olej? A on mi odpovedal a riekol: Neviete, čo to je? A ja som riekol: Nie, môj pane. Nato povedal: To sú tí dvaja pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme. Zachariáš 4:11–14.

Dvaja „pomazaní“, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme, sú tiež predstavení ako dvaja svedkovia zo Zjavenia jedenástej kapitoly.

„O týchto dvoch svedkoch prorok ďalej vyhlasuje: ‚To sú tie dve olivy a dva svietniky, ktoré stoja pred Bohom zeme.‘ ‚Tvoje slovo,‘ hovorí žalmista, ‚je svetlom mojim nohám a sviecou mojim chodníkom.‘ Zjavenie 11,4; Žalm 119,105. Títo dvaja svedkovia predstavujú Písma Starého a Nového zákona.“ Veľký spor vekov, 267.

Či už uvažujeme o Zachariášovom alebo Jánovom svedectve o dvoch svedkoch, kontextom oboch svedectiev je komunikačný proces, ktorý je vôbec prvou pravdou spomenutou v súvislosti s posolstvom Zjavenia Ježiša Krista v prvej kapitole Zjavenia, v prvom verši. Od Otca k Synovi, od Syna k anjelom, od anjelov k prorokovi a od proroka k cirkvi. Proces, ktorým Kristus hovorí k ľuďstvu, je zásadným poznaním, ktoré sa usiluje zjaviť v rámci posledného výstražného posolstva. To zodpovedá dôrazu v predložení posolstiev prvého i tretieho anjela.

Posolstvo prvého anjela je predstavené vo Williamovi Millerovi. Miller má niekoľko prorockých charakteristík, ktoré musia byť rozpoznané. Bol „Otcom“ hnutia, čo z hľadiska Alfya a Omegy vyžaduje, že musí existovať aj syn. Predstavoval hnutie označené menom „milleritské“, pričom toto slovo označuje druh skaly. Bol použitý na usporiadanie súboru biblických pravidiel prorockého výkladu. Tieto pravidlá sa stávajú hlavnou zložkou odovzdávania posolstiev Božieho Ducha, ktoré boli buď odmietnuté, alebo prijaté, keď si ľudia Millerovej generácie volili, či si ponechajú svoj bláznivý laodicejský stav, alebo sa stanú múdrymi Filadelfčanmi. Ako otec posolstva prvého anjela je predobrazom hnutia, ktoré bude hlásať posolstvo posolstva tretieho anjela, a porozumenie posolstvu v tomto hnutí bude usmerňované osobitným súborom biblických pravidiel prorockého výkladu, ktoré ustanovia posolstvo tretieho anjela tak pevne, ako bol Miller použitý na ustanovenie posolstva prvého anjela. Boh sa nikdy nemení, Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.

Nemyl'te sa, moji milovaní bratia. Každý dobrý údel a každý dokonalý dar je zhora a zostupuje od Otca svetiel, u ktorého niet premeny ani tieňa zmeny. Zo svojej vôle nás splodil slovom pravdy, aby sme boli akousi prvotinou jeho stvorení. Jakub 1:16–18.

Na začiatku alebo na konci adventizmu sú posolstvá Božieho Ducha, ktoré predstavuje olej, sprostredkúvané prostredníctvom dvoch svedkov. Na začiatku, u milleritov, boli tými dvoma svedkami Starý a Nový zákon, a na konci sú nimi Biblia a Duch proroctva. To je dôvod, prečo sa Ján, ktorý najdokonalejšie znázorňuje koniec Božieho ľudu v posledných dňoch vyšetrujúceho súdu, nachádzal na ostrove Patmos.

Ja, Ján, ktorý som i vašim bratom a spoluúčastníkom v súžení, v kráľovstve a v trepezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove, ktorý sa volá Patmos, pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Zjavenie 1,9.

Prorocké pozadie Patmu predstavuje skutočnosť, že Ján je prenasledovaný. Bol prenasledovaný za prijímanie posolstiev Božieho Ducha, ktoré prostredníctvom Biblie a Ducha proroctva odhaľujú zjavenie Ježiša Krista.

Prenasledovanie Božieho ľudu „posledných dní“ je znázornené aj v jedenástej kapitole Zjavenia, keď sú dvaja svedkovia zabití na uliciach a všetci oslavujú ich smrť. V jedenástej kapitole sú tými dvoma svedkami Eliáš a Mojžiš. Vydávali svoje svedectvo tri a pol roka a potom boli zabití, no nato boli vzkriesení.

Všetci proroci hovoria viac o posledných dňoch než o svojej vlastnej histórii, takže ak vôbec existuje kniha, ktorá hovorí o posledných dňoch, potom je to kniha Zjavenie, kde sa všetky knihy

Biblie stretávajú a končia. Preto musí v posledných dňoch existovať „posolstvo“, ktoré je zabité a potom vzkriesené. Jedenásta kapitola Zjavenia ilustrovala dejiny Francúzskej revolúcie, no ešte priamejšie znázorňuje útok proti posolstvu tretieho anjela v posledných dňoch. Posolstvo i hnutie, ktoré boli predobrazené Millerovým posolstvom a hnutím, utrpeli tento útok a zomreli 18. júla 2020. Podľa jedenástej kapitoly Zjavenia mal byť tento útok vykonaný šelmou, ktorá vystúpila z bezodnej priepasti.

A keď dokončia svoje svedectvo, šelma, ktorá vystupuje z bezodnej priepasti, povedie proti nim vojnu, premôže ich a zabije ich. A ich mŕtve telá budú ležať na ulici veľkého mesta, ktoré sa duchovne nazýva Sodoma a Egypt, kde bol ukrižovaný aj náš Pán. Zjavenie 11:8, 9.

Sestra Whiteová nás informuje, že „bezodná priepasť“ predstavuje nový prejav satanovej moci.

„Keď dokončia [dokončujú] svoje svedectvo.‘ Obdobie, počas ktorého mali dvaja svedkovia prorokovať odetí do vrecoviny, sa skončilo roku 1798. Keď sa blížili k ukončeniu svojho diela v skrytosti, mala proti nim viesť vojnu moc predstavená ako šelma, ktorá vystupuje z priepasti. V mnohých európskych národoch boli moci vládnuce v cirkvi i v štáte po stáročia ovládané satanom prostredníctvom pápežstva. Tu sa však pred nami zjavuje nový prejav satanovej moci.“ Veľký spor, 268.

V knihe Zjavenie sú označené tri mocnosti, ktoré vychádzajú z bezodnej priepasti; prvou spomenutou je islam v Zjavení 9,2, druhou ateizmus Francúzskej revolúcie v 11,8 a tretou moderný Rím v 17,8. „Nový prejav“ v posledných dňoch, ktorý nebude útočiť iba na hnutie predobrazené milleritským hnutím, ale zaútočí aj na svet, je falošné prebudenie falošného Polnočného volania, známe ako „wokeizmus“. Wokeizmus predstavuje „nový prejav satanskej moci“, ktorý podporuje súčasný jezuitský antikrist a ktorý sa presadzuje prostredníctvom kupcov, politických vodcov Organizácie Spojených národov, liberálnych predstaviteľov v padlých protestantských cirkvách v Spojených štátoch a Demokratickej strany v spojení s republikánmi RINO, ktorí buď podporujú, alebo dovoľujú podporovanie všetkých variácií zvrhlých životných štýlov homosexuálnej komunity, predstavenej v 11. kapitole ako „Sodoma“. Tieto tri mocnosti vedú svet k Armagedonu a sú tiež znázornené „Egyptom“, symbolom ateizmu a svetskosti. Zasadený do anarchie Francúzskej revolúcie, ktorá je ďalším prvkom týchto troch mocností tvoriacich to, čo sestra Whiteová nazýva „zlou konfederáciou“, wokeizmus buď priamo presadzujú, alebo dovoľujú jeho presadzovanie. Wokeizmus je satanským falzifikátom prebudenia desiatich panien. O týchto veciach máme povedať viac, ale najprv sa musíme zaoberať následkami vraždy na ulici, ktorá bola vykonaná 18. júla 2020.

A tiež, milý čitateľ, prosím, pochopte, že nemám nijakú podporu, ktorú by som mohol poskytnúť Republikánskej strane. Neexistuje nijaké politické presvedčenie, v ktoré by som vkladal dôveru. Poukazujem iba na prorocké dynamiky, ktoré existujú v Spojených štátoch, Organizácii Spojených národov a v pápežstve. Tieto dynamiky budú konkrétnejšie rozobrať, keď začneme priamo pojednávať o dvoch rohoch, ktoré prebiehajú súbežne od roku 1798 až po nedeľný zákon.

Satanské woke-izmy, ktoré predstavujú falošný Polnočný výkrik, predchádzajú skutočnému Polnočnému výkriku a pred časom pravého Polnočného výkriku sa tí, ktorí boli pobití na uliciach,

napokon vyvinú buď vo foolish, alebo wise pannu. Obdobie času, keď sa naše charaktery zväzujú buď do snopu určeného pre oheň skazy, alebo do snopu pre nebeskú sýpku, je teraz tu.

Sestra Whiteová poukazuje na to, že v čase meškania pošetilé panny v dejinách milleritského hnutia zareagovali na skúšajúce sklamanie inak než múdre panny, čím naznačuje, že v čase meškania už boli ich charaktery ustálené. No Jeremiášovo svedectvo nás informuje, že sa môžeme rozhodnúť vrátiť sa k Bohu a On sa nielen vráti k nám, ale nás aj učiní opevneným bronzovým múrom proti bezbožným a hrozným, keď budeme v nastávajúcej kríze používaní ako Jeho ústa. Práve v tomto prorockom bode nám Ježiš zaslubuje útechu. Toto je význam štyroch Jánových kapitol, ktoré sú zasadené do našich súčasných dejín.

Olej je Duch Svätý; je to charakter a je to posolstvo Božieho Ducha. Boží Duch je „Tešiteľ“. Ako Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, a ako Ježiš obetoval svoju božskú bytosť, aby dobrovoľne prijal ľudskosť, ktorú stvoril, ako súčasť seba samého na večnosť, tak aj Duch Svätý, ktorý je daný v tomto časovom období, zostane s nami naveky.

Ak ma milujete, zachovávajúte moje prikázania. A ja budem prosiť Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky; totiž Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí ani nepozná. Vy ho však poznáte, lebo prebýva s vami a bude vo vás. Nenechám vás bez útechy; prídem k vám. Ján 14:15–18.

Táto obeť Ducha v rozhodnutí prebývať s ľudskými bytosťami naveky je paralelou k obeti ostatných dvoch osôb nebeskej trojice. Azda rovnako významné ako obeť Ducha v Jeho ochote žiť v každom z vykúpených po celú večnosť je to, že príchod „Tešiteľa“ v tejto osobitnej dejinnej chvíli označuje okamih, keď je Boží ľud zapečatený pre večnosť.

A nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste spečatení ku dňu vykúpenia. Efezanom 4,30.

V dejinách, v ktorých sa zaslúbenie Tešiteľa dokonale napĺňa, čo sú dejiny sto štyridsaťštyri tisíc, bude Duch v nás „prebývať“ „navždy“. Každý kresťan, ktorý splnil požiadavky evanjelia, prijal Ducha Svätého, a preto bol „zapečatený až do dňa vykúpenia“, no toto zapečatenie iba poukazuje vpred na čas, keď má byť sto štyridsaťštyri tisíc zapečatených počas týchto súčasných dejín. V Liste Efezským sú tí, ktorí sú zapečatení až do dňa vykúpenia, postavení do protikladu s tými, ktorí „zarmucujú“ „Ducha Svätého“. Ducha Svätého zarmucujú tým, že odmietajú prijať sprostredkovania Božieho Ducha, a tak odmietajú zlatý olej. Keď nám Kristus v tomto období sklamania zaslubuje, že nám pošle „Tešiteľa“, „Ducha pravdy“, zaslubuje, že na nás vloží svoju pečať, a Jeho pečať predstavuje zachovávanie Jeho prikázaní, obzvlášť sobotného prikázania, ktoré je dňom, v ktorý Ján prijal zjavenie, a ktoré je otázkou, čo sa práve chystá postaviť pred svet.

Zapečatenie múdrych panien sa uskutočňuje pred skúškou nedeľného zákona, lebo práve tam sa prejavujú charaktery múdrych i bláznivých, a charakter sa v kríze nikdy nerozvíja, iba sa prejavuje. Zapečatenie okrem iného predstavuje premenu mysle laodicejského na myseľ filadelfského. Problémom je, že aby sa táto premena mohla uskutočniť, prvou skúškou pre každého z nás je úprimne porozumieť, že sme doposiaľ boli laodicejskí; lebo ako laodicejskí je naším hlavným

duchovným postojom presvedčenie, že všetko je v poriadku, keď je v skutočnosti všetko úplne zle. Tento postoj musí byť odložený; je to jedna z ohavností, ktoré musia byť oddelené od vzácného.

„Len čo bude Boží ľud zapečatený na svojich čelách — nejde o nijakú pečať ani znak, ktorý by bolo možné vidieť, ale o upevnenie v pravde, tak po rozumovej, ako aj po duchovnej stránke, takže nimi nebude možné pohnúť — len čo bude Boží ľud zapečatený a pripravený na otrasy, ono to príde. Vskutku, už sa to začalo; Božie súdy už teraz doliehajú na krajinu, aby nám dali varovanie, aby sme vedeli, čo prichádza.“ Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 4, 1161.

„Tešiteľ“, ktorého Ježiš zaslubuje svojim učeníkom a ktorý ich teší v čase sklamaní, vedie svoj ľud do každej pravdy, a práve prostredníctvom „ustálenia sa v pravde“ sme spečatení. „Pravda“, v ktorej sa má Boží ľud v tomto čase ustáliť, je tá „pravda“, ktorá je odpečatená tesne pred uzavretím času milosti, lebo „čas je blízko“. Touto pravdou je štruktúra skrytých dejín siedmich hromov a tieto skryté dejiny označujú dejiny, v ktorých sa otvára Zjavenie Ježiša Krista. Skryté dejiny siedmich hromov sa naplnia práve v tom čase, keď bude odpečatená „pravda“ znázornená ako skryté dejiny. Odpečatenie „pravdy“ je tým, čo spečatuje tých, ktorí prijímajú posolstvo, ktoré bolo predtým zapečatené.

Boží ľud je zapečatený na svojich čelách ešte pred otrasením rozhnevaných národov, ku ktorému dochádza pri nedeľnom zákone, a tým sa začína národná skaza. Zjavenie Ježiša Krista sú „slová proroctva“ knihy Zjavenia, ktoré už nemajú byť zapečatené, lebo čas je blízko. Je to pravda, ktorá sa má teraz čítať, počúvať a čo je najdôležitejšie zachovávať, ak máme byť blahoslavení.

Júda, nie ten Iškariotský, mu povedal: Pane, ako to, že sa chceš zjaviť nám, a nie svetu? Ježiš mu odpovedal: Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo; a môj Otec ho bude milovať, a prideme k nemu a urobíme si u neho príbytok. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová; a slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otcovo, ktorý ma poslal. Toto som vám hovoril, kým som bol ešte s vami. Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal. Ján 14,22–26.

Tým, ktorí zachovávajú posolstvo, ktoré sa odpečatuje, je daný sľub, že Tešiteľ nás bude „učiť“ „všetkým veciam“, „čokoľvek“ Ježiš povedal „vám“. Toto je sľub, ktorý sa naplnil u emauzských učeníkov a potom u jedenástich učeníkov. Keď Kristus odňal svoju ruku z očí emauzských učeníkov, ktoré boli „zadržané“, a potom „otvoril“ „myseľ“ jedenástich učeníkov, aby mohli plne „rozumieť Písmam“, zaznamenával tým sľub pre tých, ktorí žijú v „posledných dňoch“, ktorí sa vrátia zo svojho sklamaní, budú činiť pokánia zo svojho laodicejského stavu a prijmú „pravdu“. „Tešiteľ“ v „posledných dňoch“ nám bude „pripomínať všetko“, keď nás bude učiť „všetkým veciam“. Rovnako významné ako to, že nám pri tom, ako nás učí všetkým veciam, pripomína pravdy z minulosti, je aj to, že nám „ukáže budúce veci“.

Ale ja vám hovorím pravdu: Je pre vás užitočné, aby som odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ nepríde k vám; ale ak odídem, pošlem ho k vám. A keď príde, usvedčí svet z hriechu, zo spravodlivosti a zo súdu: z hriechu, pretože neveria vo mňa; zo spravodlivosti, pretože idem k svojmu Otcovi a už ma viac nevidíte; zo súdu, pretože knieža tohto sveta je už odsúdené. Ešte

vám mám mnoho povedať, ale teraz to nemôžete znieť. Ale keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy; lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť všetko, čo počuje, a zvestuje vám budúce veci. On ma oslávi, pretože vezme z môjho a zvestuje vám to. Ján 16:7–14.

V tomto čase nás Tešiteľ bude „viest“ do „pravdy“, „učiť nás všetkému“, vrátane „budúcich vecí“, lebo v tomto čase nám Ježiš ešte má „mnoho čo povedať“. Tieto veci, či už ide o veci z našej „pamäti“, o „budúce veci“, alebo o mnohé „veci“, ktoré nám má ešte „čo povedať“, sú tým, čo nás zapečatuje pre prichádzajúcu krízu. Je to tak preto, že jeho pravda predstavuje jeho tvorivú moc. Zapečatuje nás vopred pred prichádzajúcou krízou, lebo zamýšľa, aby sme boli vopred varovaní pred najväčším obdobím prenasledovania proti jeho ľudu, aké sa kedy odohralo v posvätných dejinách. Toto prenasledovanie konkrétne poukazuje na to, že slová a skutky, ktoré sme v minulosti vykonali, budú pripomenuté a použité proti nám, tak ako boli Kristove slová prekrútené proti nemu. Napriek tomu máme predložiť posolstvo ako svedectvo proti ich vzbure, ako je to znázornené v Ezechielovi a v Kristovi.

Pamätajte na slovo, ktoré som vám povedal: Sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak prenasledovali mňa, budú prenasledovať aj vás; ak zachovali moje slovo, zachovajú aj vaše. Ale toto všetko vám budú robiť pre moje meno, lebo nepoznajú Toho, ktorý ma poslal. Keby som nebol prišiel a nehovoril im, nemali by hriech; ale teraz nemajú výhovorky pre svoj hriech. Kto nenávidí mňa, nenávidí aj môjho Otca. Keby som medzi nimi nebol činil skutky, aké nikto iný nečinil, nemali by hriech; ale teraz aj videli, aj znenávideli mňa i môjho Otca. To sa však deje, aby sa naplnilo slovo napísané v ich zákone: Nenávideli ma bez príčiny. Keď však príde Tešiteľ, ktorého vám pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, ten bude svedčiť o mne. Ján 15:20–26.

„Duch pravdy“, ktorý je „Tešiteľ“, bude „svedčiť o“ Kristovi, ktorý je „pravda“. A „pravda“ je Alfa i Omega, prvý i posledný, počiatok i koniec. Skryté dejiny siedmich hromov, ktoré sa teraz odpečatujú, sú zapečatujúcim posolstvom stotryiatich štyridsiatich štyroch tisícov. V následkoch 18. júla 2020 Jeremiáš poskytuje príklad, že sa môžeme rozhodnúť vrátiť k Tomu, ktorý si nás zamiloval ako prvý. Pri uskutočňovaní tohto diela návratu máme zodpovednosť oddeľovať vzácne od ničomného. Ak uskutočníme svoje spasenie s bážňou a chvením a dokonáme toto dielo, budeme zapečatení a okamžite vstúpime do najväčšej krízy dejín zeme. Budeme mať tiež výsadu prežívať dejiny, ktoré proroci, králi a spravodliví muži túžili vidieť.

Tí, ktorí sa ujmú tohto diela a vrátia sa, „budú chodiť vo svetle vychádzajúcom z trónu Božieho“ a prostredníctvom „anjelov bude medzi nebom a zemou neustále spojenie“, čo je proces komunikácie označený v úvodnom verši knihy Zjavenie.

„Nie všetci na tomto svete sa postavili na stranu nepriateľa proti Bohu. Nie všetci sa stali nevernými. Je tu verných niekoľko, ktorí sú Bohu oddaní; lebo Ján píše: ‚Tu sú tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu.‘ Zjavenie 14:12. Čoskoro sa rozhorí prudký boj medzi tými, ktorí slúžia Bohu, a tými, ktorí Mu neslúžia. Čoskoro bude otrasené všetko, čo môže byť otrasené, aby zostalo to, čo nemôže byť otrasené.

„Satan je usilovným študentom Biblie. Vie, že jeho čas je krátky, a na každom mieste sa usiluje marit dielo Pánovo na tejto zemi. Nie je možné podať nijakú predstavu o skúsenosti Božieho ľudu, ktorý bude živý na zemi, keď sa nebeská sláva spojí s opakovaním prenasledovaní minulosti. Budú kráčať vo svetle vychádzajúcom od Božieho trónu. Prostredníctvom anjelov bude medzi nebom a zemou ustavičné spojenie. A Satan, obklopený zlými anjelmi a vydávajúc sa za Boha, bude konať zázraky všetkého druhu, aby, ak je to možné, zviedol aj vyvolených. Boží ľud nenájde svoju bezpečnosť v konaní zázrakov, lebo Satan bude napodobňovať zázraky, ktoré budú vykonané. Boží skúšaný a osvedčený ľud nájde svoju silu v znamení, o ktorom sa hovorí v Exodus 31:12–18. Majú zaujať svoje stanovisko na živom slove: ‚Je napísané.‘ To je jediný základ, na ktorom môžu bezpečne stáť. Tí, ktorí porušili svoju zmluvu s Bohom, budú v ten deň bez Boha a bez nádeje.“

„Uctievači Boha budú obzvlášť odlišení svojou úctou k štvrtému prikázaniu, pretože to je znamením Božej stvoriteľskej moci a svedectvom o Jeho nároku na človekovu úctu a hold. Bezbožní budú odlišení svojím úsilím strhnúť pamätník Stvoriteľa a povýšiť ustanovenie Ríma. V rozhodujúcom bode zápasu bude celé kresťanstvo rozdelené na dve veľké triedy: na tých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu, a na tých, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu a prijímajú jej znamenie. Hoci cirkev a štát spoja svoju moc, aby prinútili všetkých, „malých i veľkých, bohatých i chudobných, slobodných i sluhov,“ prijať znamenie šelmy, predsa ho Boží ľud neprijme. Zjavenie 13:16. Prorok z Patmosu vidí „tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej obrazom, nad jej znamením a nad číslom jej mena, ako stoja na sklenom mori, majúc Božie harfy,“ a spievajú pieseň Mojžiša a Baránka. Zjavenie 15:2.

„Boží ľud očakávajú desivé skúšky a súženia. Duch vojny burcuje národy od jedného konca zeme po druhý. Uprostred času súženia, ktorý prichádza — času súženia, akého nebolo, odkedy povstal národ — však Boží vyvolený ľud zostane neotrasený. Satan a jeho zástupy ho nebudú môcť zničiť, lebo ho budú chrániť anjeli vynikajúci silou.“ Testimonies, zväzok 9, 15–17.

Stojí za povšimnutie, že tento úryvok je záverom kapitoly, ktorá sa začína na jedenástej strane deviateho zväzku Testimonies, čo možno rozpoznať ako znázornenie čísla deväť-jedenásť. Stojí za povšimnutie, že názov pojednáva o prichádzajúcom Ženíchovi, a tiež o Habakukových tabuľkách, odkiaľ Pavol prevzal verš, ktorý napísal v Liste Hebrejom. Začiatok kapitoly označuje dejiny, ktoré sa začali 11. septembra 2001, dve tabule zmluvy proroctva, do ktorej sa vstúpilo na počiatku adventizmu, a že názov znie Posledná kríza, čo označuje posledné Polnočné volanie. Koniec kapitoly je v úplnom súlade so začiatkom, lebo začiatok i koniec hovoria o záverečnej kríze.

„1. oddiel — Pre príchod Kráľa“

„Ešte chvíľku, celkom krátky čas, a ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.“ Hebrejom 10,37.

„Posledná kríza“

„Žijeme v čase konca. Rýchlo sa naplňajúce znamenia času vyhlasujú, že Kristov príchod je blízko. Dni, v ktorých žijeme, sú vážne a dôležité. Duch Boží je postupne, ale isto odnímaný

zo zeme. Na tých, ktorí pohrdajú Božou milosťou, už dopadajú rany a súdy. Pohromy na súši i na mori, nepokojný stav spoločnosti, poplachy vojny, sú výstražné. Predpovedajú blížiace sa udalosti najväčšieho významu.“ Testimonies, volume 9, 11.

Ak sa vrátite a prijmete vznešené povolanie byť Božími „ústami“, ako ich predstavuje Jeremiáš, veľmi skoro budeme mať účasť na najväčšom zhromaždení úrody v posvätných dejinách.

Prehovoril k nim aj slovami nádeje a odvahy. „Nech sa vám srdce neznepokojuje,“ povedal; „veríte v Boha, verte aj vo Mňa. V dome Môjho Otca je mnoho príbytkov; keby to nebolo tak, povedal by som vám. Idem vám pripraviť miesto. A keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a vezmem vás k Sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som Ja. A kam Ja idem, viete, i cestu viete.“ Ján 14,1–4. Pre vás som prišiel na svet; pre vás som pracoval. Keď odídem, budem pre vás aj naďalej horlivo pôsobiť. Prišiel som na svet, aby som vám zjavil Seba samého, aby ste uverili. Odchádzam k svojmu Otcovi i vášmu, aby som s Ním spolupôsobil vo váš prospech.

„Veru, veru, hovorím vám: Kto verí vo mňa, aj on bude konať skutky, ktoré ja činím, ba bude konať ešte väčšie ako tieto, lebo ja idem k svojmu Otcovi.“ Ján 14,12. Tým Kristus nemal na mysli, že učeníci vynaložia vznešenejšie úsilie, než aké vynaložil On, ale že ich dielo bude mať väčší rozsah. Nehovoril iba o konaní zázrakov, ale o všetkom, čo sa udeje pôsobením Ducha Svätého. „Keď príde Tešiteľ,“ povedal, „ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, ten bude svedčiť o mne; a aj vy budete svedčiť, lebo ste so mnou od počiatku.“ Ján 15,26. 27.

„Tieto slová sa naplnili podivuhodným spôsobom. Po zostúpení Ducha Svätého boli učeníci tak naplnení láskou k Nemu a k tým, za ktorých zomrel, že srdcia sa roztápali pod vplyvom slov, ktoré hovorili, a modlitieb, ktoré prednášali. Hovorili v moci Ducha; a pod vplyvom tejto moci sa obrátili tisíce.“ Skutky apoštolov, 21, 22.